

ข้าพเจ้าขอเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงสถาบันวิทยบริการในส่วนของหอสมุดกลาง ซึ่งเป็นส่วนที่ข้าพเจ้าใช้บริการมากที่สุด ข้าพเจ้าพบปัญหาเรื่องเสียงดังซึ่งเป็นปัญหาที่แก้ยาก ปัญหาหนึ่ง จึงมีความคิดเห็นมานำเสนอ ดังต่อไปนี้

ประการแรก เรื่องการพูดคุยกันเสียงดังของผู้ใช้บริการที่มากันเป็นกลุ่มตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ถ้ามีผู้ใช้บริการมาเป็นกลุ่ม พวกเขามักจะพูดคุยกันเสียงดังโดยไม่สนใจว่าจะรบกวนคนอื่นหรือไม่ ข้าพเจ้าสังเกตเห็นตั้งแต่พวกเขาเปิดประตูเข้ามาในห้องอ่านหนังสือ พวกเขาคุยกันเสียงดังตั้งแต่เปิดประตูเข้ามาจนกระทั่งเข้าไปนั่งที่โต๊ะ นั่งเสร็จแล้วก็คุยกันเสียงดังต่อไป ข้าพเจ้าเห็นป้ายเตือนห้ามพูดคุยเสียงดัง แต่ก็เหมือนว่าจะไม่ได้รับความร่วมมือจากบุคคลหลายๆ กลุ่ม จึงอยากให้ตั้งเป็นกฎของสถาบันวิทยบริการว่า ห้ามพูดคุยกันเสียงดังและมีโทษแก่ผู้ฝ่าฝืน โดยให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิทยบริการมีอำนาจตักเตือนผู้ที่พูดคุยเสียงดัง ถ้าใครได้รับการเตือนครบสองครั้ง ให้บรรณารักษ์หรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิทยบริการลงโทษคือเชิญผู้นั้นออกจากสถาบันวิทยบริการ และห้ามเข้ามาใช้บริการหรือเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิทยบริการในวันดังกล่าวหนึ่งวัน

ประการที่สอง เรื่องผู้ใช้บริการพูดโทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องอ่านหนังสือ ปัจจุบันโทรศัพท์เคลื่อนที่ได้แพร่หลายทั่วประเทศ ผู้ใช้บริการสถาบันวิทยบริการหลายคนก็นำโทรศัพท์เคลื่อนที่เข้ามาในสถาบันวิทยบริการด้วย สถาบันวิทยบริการได้ติดป้ายขอความร่วมมือไม่ให้ใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ในห้องอ่านหนังสือแต่ก็ไม่ได้ผล ยังมีผู้ใช้บริการหลายคนพูดโทรศัพท์เคลื่อนที่ในบริเวณห้องอ่านหนังสือ ก่อให้เกิดความรำคาญแก่คนอื่นๆ ข้าพเจ้าจึงอยากเสนอให้ติดตั้งเครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่บริเวณห้องอ่านหนังสือทุกห้อง และในระหว่างที่ยังไม่ได้ติดตั้งเครื่องตัดสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ ข้าพเจ้าแนะนำให้มีการเตือนและลงโทษผู้ฝ่าฝืนเหมือนดังข้อคิดเห็นประการแรก

ประการที่สาม เรื่องผู้ใช้บริการวางอุปกรณ์การเขียนเสียงดัง ผู้ใช้บริการหลายคนหยิบปากกาขึ้นมาใช้ เมื่อใช้เสร็จก็กระแทกปากกาลงบนโต๊ะ หลายคนทำอย่างนี้เกือบตลอดเวลา เช่น กระแทกปากกาลงบนโต๊ะทุก 2 นาที บางคนหมุนปากกาแล้วปล่อยให้มันกระแทกพื้นโต๊ะ ก่อความรำคาญแก่คนอื่นอย่างมาก ข้าพเจ้าขอเสนอแนะให้เตือนบุคคลที่กระทำการดังกล่าว แต่จะมีบทลงโทษด้วยหรือไม่ ก็แล้วแต่ดุลพินิจของสถาบันวิทยบริการ

ประการที่สี่ เรื่องผู้ใช้บริการห้องสัมมนาส่งเสียงดัง ผู้ใช้บริการห้องสัมมนาชั้น 2, 4 และ 5 พูดคุยและหัวเราะเสียงดังมาก อาจเป็นเพราะพวกเขาคิดว่าอยู่ในห้องสัมมนาแล้วจะส่งเสียงดังแค่ไหนก็ได้ จึงเป็นเหตุให้พวกเขาส่งเสียงดังมากอย่างไม่เกรงใจคนอื่น ทั้งๆที่มีป้ายเขียนว่าถ้าเจ้าหน้าที่เข้ามาเตือนไม่ให้ส่งเสียงดังครบ 3 ครั้ง จะถูกห้ามใช้ห้องสัมมนา 1 ภาคการศึกษา ข้าพเจ้าจึงแนะนำให้ใช้มาตรการและบทลงโทษเช่นเดียวกับข้อคิดเห็นประการแรก และห้ามใช้

ห้องสัมมนา 1 ภาคการศึกษาด้วย ส่วนการเดือนนั้นถ้าครบ 2 ครั้งก็ให้ใช้บทลงโทษได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องเดือนครบ 3 ครั้ง เพื่อให้ผู้ที่ส่งเสียงดังเข็ดหลาบและไม่กล้ากระทำผิดอีก

มาตรการทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเสนอไป ข้าพเจ้าหวังว่าห้องสมุดจะเป็นห้องสมุดที่เงียบสงบอย่างแท้จริง การที่มีบทลงโทษนั้น ข้าพเจ้าไม่ได้ต้องการกลั่นแกล้งผู้ใด ข้าพเจ้าเพียงแต่ต้องการให้มีการบังคับใช้มาตรการที่จริงจัง เพื่อที่ว่าบุคคลที่คิดจะส่งเสียงดังจะต้องคิดให้รอบคอบและคำนึงถึงผลกระทบต่อคนอื่นให้มากขึ้น นอกจากนี้ถ้ามีคนถูกลงโทษจริงๆ คนอื่นก็จะไม่กล้าส่งเสียงดังอีก

มาตรการเดือนและลงโทษที่กล่าวมาข้างต้น จะไม่กระทบต่อสิทธิเสรีภาพของผู้ใช้บริการ เพราะเมื่อผู้ใดสมัครใจเข้ามาใช้ห้องสมุด ก็ต้องมีหน้าที่รักษาความเงียบสงบ เพราะการใช้สิทธิเสรีภาพนั้นต้องคำนึงถึงหน้าที่ที่จะไม่ก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นด้วย นอกจากนี้บทลงโทษที่เสนอนี้ยังเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง อีกทั้งถ้าจะพูดคุยกันเสียงดังก็ไม่จำเป็นที่จะต้องเข้าใช้บริการห้องสมุด

สุดท้ายนี้ข้าพเจ้าอยากให้เห็นสถาบันวิทยบริการเป็นห้องสมุดที่มีคุณภาพทั้งในด้านสารสนเทศและบรรยากาศที่เหมาะสมแก่การอ่านหนังสือและค้นคว้าหาความรู้ มีผู้ให้บริการที่มีคุณภาพสมกับเป็นปัญญาชนที่แท้จริง

หมายเหตุ กลุ่มที่พูดคุยกันเสียงดังนั้น มักจะเป็นการพูดคุยกันในเรื่องที่ไม่เกี่ยวกับการเรียน แต่มักจะเป็นเรื่องอื่นๆ สังเกตได้จากเวลาคุยกันจะมีเสียงหัวเราะดังแทรกอยู่ตลอดเวลา ถ้าเป็นเรื่องการเรียนก็ไม่น่าจะหัวเราะกันอย่างสนุกสนาน ดังนั้นการลงโทษบุคคลเหล่านี้จึงไม่ใช่เรื่องที่รุนแรง ทั้งนี้อยากให้สถาบันวิทยบริการคำนึงถึงสิทธิของผู้ที่อ่านหนังสืออย่างสงบด้วย